

Egyptar hugsaðu um eitt komandi lív — bygðu tí pyramidurnar

Karl Nolsøe heldur fram við ferðafrásögn síni úr Egyptalandi

Við karl í Egyptalandi

Cairo grundaður í 969

Cairo var grundaður ári 969 af herovasta úr Tunesíu og nafnið kemur af »el Kahira« og merkir »hin sigursæli«.

Sama árið varð elsta universitet í heiminum Al Ashar sett á stovn, hvar 40.000 fólk frá öllum íslamska heiminum studera, frá Marokko til Bali.

Stórsti bazarur í arabíska heiminum og elsti er eisini har í býnum, »Khan el Khalili«, hvar það iður við sölubúðum, kristnum og íslamskum, sum selja gull, filabein, bummullssvevnað, perlumors-innlagðar erskjur og skrin, talvborð og fólk, silki, roykilsí, kryddarir og mangt annað.

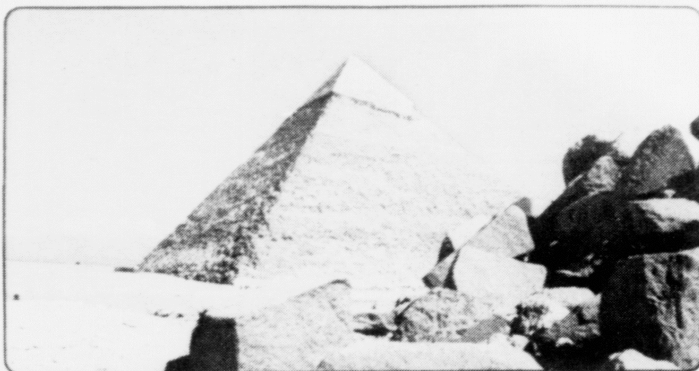
Tú hvílur teg, keypir ein stella, arabískt mintte ella turkískt kaffi og fer aftur til gongu at siggja og uppliva upptætur meira.

Við seglbáti, Felukka teir nevna, fer tú um Nilá at siggja papyrusinstiutti, hvar tú fær høvi at ognna tær myndir av undurföggu drotning Akhen Atons, Nefertiti ella 4000 ára gamla vegleið?? til dæmis móti búkilsku og mangt annað.

Pyramidur og balsameraðir tarvar

Í útjaðaranum av býnum hevja tær stóru pyramidurnar seg, nevniliga Keops, Khefren og Mykerinos.

Hin størsta, Keops, var upprunaliga 146 m. høg men er nú einans 137 m. Hver síða er 222 m. long. Um pyramidan lá á ráðhúsplássinum í Keypmannahavn vildi hon fylt tað heilt. Innan í henni hevði kunnað rúmst, ráðhúsið, St. Peturskirkjan í Rom, St. Pauls í London og væl hevði verið av

avloppslássi eftir.

Vit fara inn í hana og ganga langa leið, aðrenn vit koma at gravkamari Keops. Men tað upplivísi mást tú royna sjálvur.

Um 30 km. sunnanfyri tær triggjar Giza-pyramidurnar lá fyrsti høvudsstaður landsins, grundaður fyri um 5000 árum síðan. Har eru tempulsleivdir, alabastersphinxurin og Trinpyramidan við Sakkara, ið hildin er at vera elsta stóra bygningverki í heiminum.

Við Sakkara eru fleiri pyramidur og gravir hjá stórmonnum Faraos — við myndum, ið visa, hvat egyptar hugsaðu um komandi lív — og myndir, ið visa teirra verðsliga lív.

Men tað merkisligasta gravstaðið har um leiðir er tað hjá teim heilagu Apis Tarvunum. 400 balsameraðir tarvar í einum fleiri hundrað metrar stórum bergholi í veldigum steinkistum.

Vit koma til Cairo útlúgvaði sálarliga og líkamliga av øllum, vit hava sæð og upplivað.

Fyri 20 árum síðan búðu um 4 mill. fólk í Cairo, í dag einar 15 mill. og veksur býurin hvønn mánað við tí duplta av fólkatálinum í Tórshavn.

Hann er eisini nýmótans býur við breiðum gøtum, stórum húsum og »smartum« forrættingum og stuttleika-støðum.

Har er alt at fáa, ið keypast kann fyri pengar.

Ein blandingur av fólki

Íbúgvarnir eru ein blandingur av fólki, ið eru komin inn úr smábýgdum landsins í tí búnað og atburði, sum

hefur verið vanligur har í túsundir av árum, í syðum mannshjólm og turbanum í mongum litum — og fólki, sum eru uppvaksin í stórbýnum í vesturlandskum klæðum og atburði.

Kvöldið nækast, sólín setur í vestri og tær stóru pyramidurnar sortna móti bláa himmalinum í gyltum og reyðum eldi. Tøgn fellur so við og við yvir risabýin, Muezzinarnir rópa og syngja frá hundratals minaretum: »Allah ul Akhbar«, »Gud er størstur«, og túsundtals fólk biðja í moskeum, á opnum gøtum og torgum, kaféum og millum skrivaraborð og uppi á tekjum — til hin altvaldandi gud, sum fyri teimum rúmas alt ið er, og sum kemur, hvørs vilja tey treytaleyst lúta fyri. Har sæst forsetin inni í moskeini undir liðini á gøtu-óðaranum. Fyri Allah eru vit øll líka, og hann er miskunnarsamur, »Allah ul Akhbar«.

Tær vakru mansrøddirnar tagna, minaretarnar stava sum risastórir svartir býantar móti dökkbláum himmali, mánin risur blóðreyður úr oyðimarkardustinum og hundarnir fara at goggja.

Tað er kveld, náttin nækast. Tey slitnu, tey troystu, tey móðu, tey vónbrøtnu reisa seg aftur á fótur og fara til húsar ella til tað slit, sum ongan enda fær, við nýggjum dirvi, tí gud er rættvisur og miskunnarsamur.

Konsertin hjá Tórshavnar Musikkskúla

Seinasta sunnudag var konsert í kommunuskúlahøllini. Sjáldan eru nógvir áhoyrarar til klassiskar konsertir, serliga í Kommunuskúlahøllini, ið man vera tað konsertrúmið í landinum, sum liggur ringast fyri. Gangurin frá ferðsluni í brekkuni uttanfyri hevur oyðilagt mangan framfærslu, men hesa ferð var tililiga friðarligt.

Traditiónirnar hevur Tórshavnar Musikkskúli

hildið strangliga øll hesi árin, síðan orkestrið byrjaði at spæla á Landsbókarsavninum. Álvarssamir hava spælarnir verið. Valaverki í sveittabroti, og so knýklar í brýr, tá úrslitið ikki eydnaðist sum ætlað.

Her er stór broyting farin fram, tí fyrra helvt av konsertini varð hildin einans av ungum spælurum.

Frá konsertini hjá Tórshavnar Musikkskúla